

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2015 - 6049

Doknr.
270514

Dato
29-09-2015

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 2.9.2015 stillet følgende spørgsmål nr. 70 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

Spørgsmål nr. [xx]:

"Ministeren bedes kommentere henvendelse af 1. august 2015 fra Lisbeth Riisager Henriksen, Aarhus N om retssikkerhedsproblemer i mødet med den offentlige forvaltning, jf. SOU alm. del - bilag 13."

Svar:

I bilag 13 tilkendegiver Lisbeth Riisager Henriksen, der er forfatter og redaktør, at retssikkerheden efter hendes opfattelse er under pres, når borgeren møder den offentlige forvaltning. Hun henviser i den forbindelse navnlig til mennesker med handicap eller sygdom, der er i kontakt med social- og beskæftigelsesforvaltningen.

Lisbeth Riisager Henriksen henviser også til en redegørelse udsendt af Advokatrådet i april 2015, hvor det bl.a. anbefales, at der indføres opsættende virkning i klagesager og gives borgerne en godtgørelse, hvis de får medhold i en klagesag om nedsættelse af en social ydelse.

Jeg er enig i, at retssikkerheden for borgeren i mødet med det offentlige er helt afgørende.

Retssikkerheden har efter min opfattelse to bærende elementer.

Det ene er, at borgerne skal kunne regne med, at myndighederne gør deres bedste for at træffe korrekte afgørelser i første omgang. Det andet er, at borgerne skal have gode muligheder for at klage, hvis de mener, at en kommune, har truffet en afgørelse, der ikke fuldt ud er i overensstemmelse med lovgivningen.

Til gode klagemuligheder hører også, at klagen skal behandles inden for rimelig tid. Det har om klagemuligheden på det sociale område med rette været problematiseret, at sagsbehandlingstiden i Ankestyrelsen har været alt for lang i en periode.

Det er der imidlertid blevet gjort noget ved.

Det er fastsat i Ankestyrelsens resultatplan for 2015 til 2018, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for kommunale klagesager i 2015 maksimalt må være 5 måneder. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for klager over kommunale afgørelser har været støt faldende i 2015, og til og med august er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i 2015 opgjort til 4,3 måneder, altså et lavere tidsrum end målsætningen. Samtidig er den sagspukkel, der har været på området, blevet væsentligt mindre.

Det er efter min opfattelse en tilfredsstillende udvikling.

En kort sagsbehandlingstid i Ankestyrelsen har fortsat meget høj prioritet, og ministeriet følger løbende sagsbehandlingstiderne.

Helt grundlæggende må målsætningen imidlertid være, at borgerne skal have korrekte og forståelige afgørelser i første omgang, så der slet ikke er grund til at klage.

Derfor er der i de senere år taget en lang række initiativer for at understøtte kommunernes sagsbehandling og udbrede viden om korrekt praksis.

Jeg kan bl.a. pege på

- Ankestyrelsen har i 2012 etableret en juridisk hotline på sin hjemmeside, hvor kommunale sagsbehandlere kan få vejledning. Ordningen er netop blevet moderniseret i sommeren 2015. Langt flere svar fra hotline bliver nu lagt på Ankestyrelsens hjemmeside og søgemulighederne er blevet forbedret, så det nu er lettere for kommunerne at finde svarene.
- Ankestyrelsen har forbedret sine principafgørelser med henblik på at tydeliggøre rækkevidden og betydningen af den enkelte afgørelse.
- KL og ministeriet har tidligere i fællesskab udviklet voksenudredningsmetoden, som understøtter sagsbehandleren i at komme igennem alle væsentlige sagsbehandlingsskridt.
- Der gennemføres løbende formidlingsprojekter og praksisundersøgelser og gives anbefalinger til kommunerne, der kan styrke sagsbehandlingen.
- På børneområdet og fra i år også på handicapområdet er etableret taskforces bestående af eksperter fra Socialstyrelsen og Ankestyrelsen, som kan give kommunerne målrettet hjælp til at kvalificere sagsbehandlingen på disse områder.
- Ankestyrelsen har taget flere initiativer for at synliggøre statistikken om, hvor mange klagesager der behandles fra de forskellige kommuner og forskellene fra kommune til kommune. Det skal sikre, at ankestatistikken anvendes mere aktivt i kommunerne, og at Ankestyrelsen i højere grad kan målrette sin vejledning.
- Aktuelt har ministeriet en revision af vejledningen om servicelovens formål og generelle bestemmelser på vej, hvor betingelserne for at nedsætte en ydelse vil blive tydeliggjort.

Derudover vil jeg gerne se på mulighederne for at forenkle lovgivningen og gøre reglerne mere tydelige, så det bliver lettere for kommunerne at administrere korrekt. Der er efterhånden almindelig enighed om, at serviceloven særligt på voksenområdet er blevet for kompleks.

Det er efter min opfattelse den rigtige måde at understøtte borgernes retssikkerhed på.

Derimod finder jeg ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at indføre opsættende virkning i alle sager eller at indføre regler om godtgørelse til borgere, der får medhold i Ankestyrelsen.

Opsættende virkning ville, som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. S 94, betyde, at der ville blive ydet hjælp i klageperioden også i de klagesager, hvor Ankestyrelsen når frem til, at kommunens afgørelse er korrekt. Dermed ville en række bor-

gere få adgang til ydelser, de viser sig ikke at være berettigede til. Det kan forekomme mindre rimeligt. Det kan endvidere medføre betydelige offentlige merudgifter og kan samtidig få antallet af klager til at vokse.

En godtgørelsesordning ville efter min opfattelse være både tung og dyr. Borgeren ville alligevel ikke få de tjenesteydelser, borgeren ellers ville have været berettiget til i klageperioden, og indførelse af en sådan ordning vil være forbundet med betydelige administrative omkostninger.

Det er kommunernes ansvar at sikre, at sagsbehandlingen er i overensstemmelse med lovgivningen. Jeg har tillid til, at kommunerne grundlæggende har viljen til at træffe både rigtige og forståelige afgørelser. Derfor mener jeg, at den rigtige vej til at understøtte borgernes retssikkerhed er at give kommunerne den bedst mulige støtte til at leve op til deres ansvar.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann